

Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός στον Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε, χθες το απόγευμα, και κήρυξε τον θείο λόγο στον Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης.

Παρέστη συμπροσευχόμενος ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Της εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος, Αρχιερατικός Επίτροπος Ειρηνοπόλεως.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνέυροις τυπτόμενος, τῷ πυρί τό σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τό ὄνομα Χριστοῦ τό σωτήριον».

Στή χορεία τῶν ἁγίων μεγαλομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας συγκαταριθμεῖται καί ὁ ἑορταζόμενος καί φαιδρῶς τιμώμενος μαζί μέ τούς λοιπούς συνεορταζομένους ἁγίους, ἅγιος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς, στόν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένος ὁ περικαλλής αὐτός ναός τῆς ἡρωικῆς πόλεώς μας.

Καί δικαίως συγκαταριθμεῖται καί τιμᾶται ὡς μεγαλομάρτυς, διότι ὑπέμεινε χάριν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, χάριν τῆς εἰς αὐτόν πίστεως πολλά καί ἐπώδυνα μαρτύρια καί βασανιστήρια, καί προτίμησε νά θυσιάσει τή ζωή του προκειμένου νά μήν ἀρνηθεῖ τόν Χριστό καί νά μήν θυσιάσει στά εἰδωλα, ὅπως ἐπέτασαν οἱ νόμοι τοῦ αὐτοκράτορος.

Ἡ πίστη στόν Χριστό καί ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως εἶναι δύο ἀλληλένδετα χαρακτηριστικά, δύο συναφεῖς προϋποθέσεις γιά κάθε μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά κάθε πιστό πού ἀποτελεῖ μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Κανείς δέν μπορεῖ νά λέει ὅτι πιστεύει στόν Χριστό, ὡς σωτήρα καί λυτρωτή τῶν ἀνθρώπων, ἐάν δέν

εἶναι ἕτοιμος νά ὁμολογήσει αὐτή τήν πίστη του, ἐάν δέν εἶναι ἕτοιμος νά πεῖ: «ναί, πιστεύω στόν Χριστό ὡς τόν μόνο ἀληθινό Θεό, ὡς τόν ἐνανθρωπήσαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν παθόντα καί σταυρωθέντα γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων».

Ὁ Χριστός μᾶς ζητᾷ καί ἀναμένει ἀπό ἐμᾶς αὐτή τήν ὁμολογία ὡς τεκμήριο τῆς γνησίας πίστεώς μας, ὡς τεκμήριο τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ θεανδρικοῦ προσώπου του καί τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ του ἔργου. Δέν τήν ζητᾷ γιατί ἔχει ἀνάγκη ἐπιβεβαιώσεως, ἀλλά διότι αὐτή ἡ ὁμολογία ἀπό μέρους μας ἐπιβεβαιώνει καί ἐνισχύει τή θέση μας πλησίον του καί τήν ἐνότητά μας μαζί του. Αὐτή ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως στόν Χριστό ἀποδεικνύει ὅτι ἡ θέση μας πλησίον του δέν εἶναι τυχαία, δέν εἶναι εὐκαιριακή, ἀλλά εἶναι καρπός εἰλικρινοῦς ἐπιθυμίας μας νά ἀνήκουμε στόν Χριστό, νά ζοῦμε μαζί του καί νά τόν ἀκολουθοῦμε κάτω ἀπό ὅποιεσδήποτε προϋποθέσεις. Ἡ ὁμολογία τῆς πίστεώς μας στόν Χριστό εἶναι αὐτή πού μᾶς καθιστᾷ ἀξίους καί τῆς δικῆς του ὁμολογίας ἐνώπιον ὅχι κοσμικῶν ἀρχόντων ἀλλά ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεσή του: «πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγῶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς».

Αὐτή τήν ὁμολογία ἀπήλαυσε καί ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς, ὁ ὁποῖος εὐφραίνεται τώρα στόν οὐρανό, ἀπολαμβάνοντας τά ἀγαθά πού ἐτοίμασε ὁ Θεός «τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» καί τή θέα τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν ὁποῖο δέν ὁμολόγησε μόνο ὡς Θεό, ἀλλά χάριν τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης του ὑπέμεινε ἐπώδυνα βασανιστήρια καί ἐν τέλει τό μαρτύριο.

Καί ἐάν ὁ ἅγιος Μηνᾶς, ζώντας κατά τήν ἐποχή τῶν διωγμῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, χρειάσθηκε νά θυσιάσει τή ζωή του γιά τήν ὁμολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, χρειάστηκε νά ὑπομείνει τρυπήματα καί χτυπήματα καί καψίματα, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἐπειδή δέν ἤθελε ἐπ' οὐδενί νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη του στόν Χριστό, ἐμεῖς δέν εὐρισκόμεθα στήν ἴδια θέση. Εἴμεθα ἐλεύθεροι νά πιστεύουμε στόν Χριστό. Εἴμεθα ἐλεύθεροι νά ὁμολογοῦμε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας σέ Αὐτόν χωρίς νά χρειάζεται νά ὑποστοῦμε καμία σωματική συνέπεια ἢ κάκωση, χωρίς νά ὑποστοῦμε κανένα μαρτύριο.

Αὐτό ὅμως δέν σημαίνει ὅτι θά πρέπει νά ξεχνοῦμε τό χρέος μας νά ὁμολογοῦμε τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, νά δηλώνουμε μέ θάρρος ὅτι εἴμεθα πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας του, ἄνθρωποι πού θέλουμε νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό Εὐαγγελίό του καί νά τόν ἀκολουθοῦμε μέ πιστότητα, γιατί εἶναι ὁ σωτήρας καί λυτρωτής μας.

Ἡ ὁμολογία μας εἶναι ἀναγκαία, ἐάν θέλουμε πράγματι νά ἀνήκουμε στόν Χριστό καί ἐάν θέλουμε νά ζήσουμε μαζί του αἰώνια. Καί δέν θά πρέπει νά τήν ἀποφεύγουμε, ἔστω καί ἐάν ὁ κόσμος γύρω μας, κάποιες φορές ἴσως καί οἰκεῖοι καί φίλοι μας, μᾶς χλευάζουν γι' αὐτή μας τήν πίστη ἢ μᾶς

είρωνεύονται, γιατί θέλουμε νά ζοῦμε ὅπως μᾶς ζητᾷ ὁ Χριστός, ἢ γιατί τολμοῦμε νά ἐκφράζουμε τήν ἀντίρρησή μας σέ ἀποφάσεις καί καταστάσεις πού ἀντίκεινται στόν νόμο καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Σέ ὅλες αὐτές τίς περιπτώσεις θά πρέπει νά ἔχουμε τό θάρρος καί τήν τόλμη πού εἶχαν οἱ ἅγιοι μάρτυρες, πού εἶχε ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μηνᾶς, καί νά ὁμολογοῦμε μέ παρρησία τόν Χριστό.

Μόνο ἔτσι καί θά τιμοῦμε πραγματικά τόν ἅγιο Μηνᾶ, ἐφόσον «τιμή μάρτυρος» εἶναι κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο «μίμησις μάρτυρος», ἀλλά καί θά ἀξιωθοῦμε τῆς ὁμολογίας τοῦ Κυρίου μας ἐνώπιον τοῦ Πατρός του ὅτι εἴμεθα καί ἐμεῖς δικοί του, εἴμεθα μαθητές του καί ὄχι ξένοι καί ἄγνωστοι τούς ὁποίους δέν ἀναγνωρίζει, γιά νά ἀπολαύσουμε μαζί μέ τόν προστάτη μας ἅγιο Μηνᾶ καί τούς συνεορταζομένους ἁγίους Βίκτωρα καί Βικέντιο καί τόν ὄσιο Θεόδωρο τόν Στουδίτη τή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ αἰωνίως.

Παληγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός στον Ι. Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης

Image not found or type unknown